

дины, тиквизи несъгласія между теоретическы-тѣ и дѣйствителны-тѣ положенія на тѣзи планета захванали да обръщѣтъ на себе си вниманіе-то на астрономы-тѣ. Въ 1838 год., Англійскый Кралевскый Астрономъ Эйри, като сравнявалъ собственны-тѣ си наблюденія съ таблицы-тѣ, намѣрилъ, че Уранъ излѣзлъ отъ исчисленныя за него нѣтъ на разстояніе, почти равно съ мѣсячно-то разстояніе отъ земя-та, и че той дѣйствително описвалъ по-голѣма орбита отъ теоретическа-та. Съкашъ, че тѣзи далечна планета избѣгвала слнчово-то притяженіе или са излагала върху вліяніе-то на нѣкое неизвѣстно тѣло, джлбоко потънхлю въ пространство-то и кое-то до сега избѣгвало проникателныя погледъ на человекъа.

Тѣзи отклоненія станжли толкозъ очевидны, що-то обръжили на себе си всеобщо вниманіе. Астрономы-тѣ правили различни прѣдположенія за тѣхна-та вѣроятна причина. Едни учены были готовы да мыслятъ, че закона на тяготнїе-то изгубилъ сила-та си въ строго-то приложеніе на това далечно тѣло; други отдавали това отклоненіе на дѣйствіе-то на нѣкоя голѣма комета, коя-то отбива планета-та отъ орбита-та ѳ; а пакъ трети, като допушали съществованіе-то на единъ голѣмъ сжтникъ, кой-то обыкала около Урана, полагаги, че негово-то притяженіе карало планета-та да са отбива отъ исчисленныя за нея нѣтъ. Всичкы тѣзи прѣдположенія нѣмали никакво трайно основаніе, и слѣдов., никакво научно значеніе.

Таквозъ было състояніе-то на тѣзи задача, кога-то за рѣшеніе-то ѳ са завзелъ младыя Французскы астрономъ Леверрье, кой-то придобылъ вече нѣкоя извѣстность въ свое-то отечество; но, като говоримъ сравнително, былъ още въ начала-то на своето учено поприще. Като написалъ «Изслѣдваніе за кометы-тѣ» и «Изслѣдваніе за движенія-та на Меркурія,» кое-то заслужвало още повече вниманіе, Леверрье са ползувалъ съ довѣріе-то и дружба-та на знаменитыя Араго, кой-то, като му

Леверрье.

внушилъ всячка-та важность на великата задача, коя-то са прѣдставлявала въ възмущенія-та на Урана, подбудилъ го да остави всички други занятія и да съсрѣдоточи всичкыя си умъ на това джлбоко и заплетено изслѣдваніе.

Сила-та на математическы-тѣ знанія на Леверрье тѣй ясно са показала въ «Изслѣдванія-та за движенія-та на Меркурія,» що-то ный пакъ темъ ще поменемъ за този неговъ трудъ. Леверрье са убѣдилъ, че стары-тѣ таблицы на Меркурія были невѣрны. За това той изново прегледвалъ всячка-та теорія на тѣзи планета и, слѣдъ строго изслѣдваніе,

искаралъ новъ редъ таблицы, но кои-то положенія-та ѳ могли да са прѣдсказватъ съ по-голѣма точность.